

۹- صلوات بر رسول خدا ﷺ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ - صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ
السَّالِفَةِ،

و تمام حمد و ستایش از آن خدایی است که با فرستادن
پیامبرش، محمد (صلی الله علیه و آله)، بر ما منت نهاد، در
حالی که امت‌های پیشین و نسل‌های گذشته از این نعمت
محروم بودند.

بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تَعْجِزُ عَنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَظُمَ، وَلَا
يَفُوتُهَا شَيْءٌ وَإِنْ لُطِفَ.

این از قدرت بی‌پایان اوست که هیچ چیز، هرچند بزرگ،
ناتوانش نمی‌سازد و هیچ چیز، هرچند کوچک، از دسترسش
خارج نمی‌شود.

فَخَتَمَ بِنَا عَلَى جَمِيعٍ مَنْ ذَرَأَ، وَجَعَلَنَا شُهَدَاءَ عَلَى
مَنْ جَحَدَ، وَكَثَّرْنَا بِمَنِّهِ عَلَى مَنْ قَلَّ.

ما را خاتمه‌ی خلائق خویش قرار داد، و ما را گواه بر منکران قرار
داد، و به نعمت و کرمش، شمار ما را بر کسانی که اندک
بودند، افزون ساخت.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَ
نَجِيْبِكَ مِنْ خَلْقِكَ،

خداوندا! بر محمد درود بفرست؛ همو که امانت داروحي تو، و
برگزیده از میان همه آفریدگان توست

وَصَفِيَّكَ مِنْ عِبَادِكَ، وَإِمَامِ الرَّحْمَةِ، وَقَائِدِ الْخَيْرِ،
وَمِفْتَاحِ الْبَرَكَةِ.

و برگزیده از میان بندگان تو و امام مهربانیها، رهبر نیکوییها و
گشاینده درهای برکت است.

كَمَا نَصَبَ لِأَمْرِكَ نَفْسَهُ وَعَرَّضَ فَيْكَ لِلْمَكْرُوهِ
بَدَنَهُ

همانطور که برای اجرای فرمان تو جانش را در طبق اخلاص
نهاد، و بدنش را در راه توبه سختی ها سپرد.

وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ إِلَيْكَ حَامَتَهُ
او (پیامبر)، در راه دعوت به سوی تو، با نزدیکانش آشکارا به
رویاری پرداخت،

وَحَارَبَ فِي رِضَاكَ أَسْرَتَهُ
و برای کسب رضایت تو، با خاندان خود به نبرد برخاست.

وَقَطَعَ فِي إِحْيَاءِ دِينِكَ رَحِمَهُ
برای زنده نگه داشتن دین تو، پیوندهای خویشاوندی را برید؛

وَأَقْصَى الْأَدْنَيْنِ عَلَى جُحُودِهِمْ

نزدیکانی که انکار می کردند را از خود دور کرد

وَقَرَّبَ الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ.

و دورترانی که ایمان آورده بودند را به خود نزدیک نمود.

وَوَالَىٰ فِيكَ الْأَبْعَدِينَ وَعَادَىٰ فِيكَ الْأَقْرَبِينَ

او به خاطر تو، با بیگانگان دوستی کرد و با خویشان خود دشمنی ورزید.

وَأَذَابَ نَفْسَهُ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ وَأَتَعَبَهَا بِالْدُعَاءِ إِلَىٰ مِلَّتِكَ.

جان خود را در راه ابلاغ رسالت توبه رنج انداخت و با دعوت به آیینت خود را به سختی انداخت.

وَشَغَلَهَا بِالنُّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ

خود را به نصیحت کردن دعوت شدگان مشغول کرد

وَهَاجَرَ إِلَىٰ بِلَادِ الْغُرَبَةِ، وَمَحَلِّ النَّأْيِ عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهِ، وَ مَوْضِعِ رِجْلِهِ، وَمَسْقَطِ رَأْسِهِ، وَمَأْنَسِ نَفْسِهِ،

و از جایی که محل زندگی، زادگاه، و مأمن دلش بود، دوری گزید و به دیار غربت و محل دور هجرت نمود؛

إِرَادَةً مِنْهُ لِإِعْزَازِ دِينِكَ، وَاسْتِنَصَاراً عَلَى أَهْلِ
الْكُفْرِ بِكَ.

تمام این‌ها را تنها برای عزت بخشیدن به دین توویاری جستن
علیه کافران به توانجام داد.

حَتَّى اسْتَتَبَ لَهُ مَا حَاوَلَ فِي أَعْدَائِكَ
این تلاش‌ها ادامه یافت تا آنکه آنچه را در برابر دشمنانت
می‌خواست، محقق شد

وَاسْتَتَمَّ لَهُ مَا دَبَّرَ فِي أَوْلِيَائِكَ.
وآنچه را برای دوستانت تدبیر کرده بود، به کمال رسید.

فَنَهَدَ إِلَيْهِمْ مُسْتَفْتِحاً بِعَوْنِكَ، وَ مُتَّقَوِيّاً عَلَى
ضَعْفِهِ بِنَصْرِكَ
پس، بایاری تو، به سوی دشمنانش حمله برد و ضعف خود را با
نصرت تو، قوت بخشید.

فَغَزَاهُمْ فِي عُقْرِ دِيَارِهِمْ وَهَجَمَ عَلَيْهِمْ فِي بُجْبُوحَةٍ
قَرَارِهِمْ

او در قلب دیارشان بر آنان تاخت و در اوج آرامش و سکونشان،
بر سرشان فرود آمد

حَتَّى ظَهَرَ أَمْرُكَ، وَعَلَتْ كَلِمَتُكَ، وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ.

تا آنجا که فرمان تو آشکار و سخن تو بلند گردید، هرچند
که مشرکان ناخشنود بودند.

اللَّهُمَّ فَارْفَعْهُ بِمَا كَدَحَ فِيكَ إِلَى الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا
مِنْ جَنَّتِكَ

خداوندا، به پاس رنج و کوششی که پیامبر در راه تو متحمل
شد، او را به بالاترین درجه در بهشت برسان

حَتَّى لَا يُسَاوَى فِي مَنْزِلَةٍ، وَلَا يُكَافَأُ فِي مَرْتَبَةٍ،
به گونه ای که هیچ کس با او در مقام و منزلت برابر
نباشد

وَلَا يُوَازِيهِ لَدَيْكَ مُلَكٌ مُقَرَّبٌ، وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ.
و هیچ فرشته مقرب یا پیامبری فرستاده شده هم تراز او قرار
نگیرد.

وَعَرَّفَهُ فِي أَهْلِهِ الطَّاهِرِينَ وَأُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ
حُسْنِ الشَّفَاعَةِ أَجَلَ مَا وَعَدَتْهُ

در میان خاندان پاک و امت مؤمنش، او را از بهترین شفاعت و
بیش از آنچه به او وعده داده ای، بهره مند ساز.

يَا نَافِذَ الْعِدَّةِ، يَا وَافِيَ الْقَوْلِ،

ای کسی که وعده‌هایت را محقق می‌کنی، ای وفادار به گفتارت،

يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ

ای که بدی‌ها را به چند برابر نیکی تبدیل می‌سازی،

إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، الْجَوَادُ الْكَرِيمُ.

که توبه یقین صاحب فضل بزرگ و بخشنده کریم هستی.